

דברי זכרון לידידיה

הרב פתחיה פוגל

ידידיה, בן זקונים לאמו ז"ל ואביו יבדלחט"א, מתוק ועדין, גומע בעיניים פקוחות סיפורי מעשה ופלאי העולם, ואחיו סובבים אותו אהבה. ילדות של דיבור שובה לב ותמימות אין קץ, מאירה את הבית בחן.

ידידיה מקבל עול מצוות עם גמרא ברכות, ודורש בענייני תפילה בזכות, והוא עולה משנה לשנה בדרכו, ופעמים מחפש אותה בעצמו, עד שנקשרת נפשו בישיבה – בנפש הרב שניאור בישיבת מגדל העמק, ומוארת אור עבודה חמימה ותמימה. שם חברות אמת נקשרת באומץ בכל לב ולב ובאהבה מקרבת.

ידידיה מתחיל את דרכו בישיבת קדומים, אהבת לימוד שבת ומגוריו מול המקווה ובאותה העת פוקדת אותו ואותנו הסתלקותה של אמא, וכאבו סוער במים רבים, והוא מחפש נתיבי אבלות במנהגים, ומוצא משענת בחברי אמת.

ידידיה מגיע לישיבת רמת גן ומשנה לשנה בוטח בצעדיו, נכנס לשערי תורה ופנימיות, עבודת ה' ונתיבותיה, אשלג ואמשינוב, הרב גינזבורג ותולדות, ר' יצחק משה ומכנובקה ועוד חצרות צדיקים וקדושים.

ועם השנים מנסתר לנגלה מעמיק עיון בשיעורי רבותיו בישיבה מיטיב להעמיק בסברה, ומרחיב יריעות בקיאות, מתענג בספרי ערוך השולחן, ושמח והוגה בתורה.

מה ידידות מנוחתך את שבת המלכה, ומה התענג ידידיה על שבת. בהילוך שבת, בהשתהות של זמן ללא מיצרים, בקפיצה לחצרות חסידים וצדיקים, בהכנת מאכלי שבת ואירוח חברים לשבת, ובצעידה לתפילה בעת שהלב מוכן לה.

ידיד נפש רץ כמו איל, להאיר ארץ מכבודך, ולפתוח שערים לצעירי הצאן במשנה, ולחברים בישיבה בספרים השונים, להאיר נרות שבת לעוברי אורחות חולין, לשמוח בהפצות ושיירי צדיקים, להתוועד ולספר מעשי חסידים וניגונם, ולחפש כמטמונים דרכי עבודה בעולם.

מה לידידי בביתי נאמר בימי בין מיצרים, ואנו כ"כ רצינו לראותו בביתו.

ידיד ה' ישכון לבטח בחופתו המוכנה בעולם שכולו ארוך.